

НЕЗЛАМНА, ВЕЛИЧНА

Наближається велике, хвилююче свято українського народу — сорокарічний ювілей Комуністичної партії України. В липні 1918 року в Москві на I з'їзді більшовицьких організацій була створена Комуністична партія України — бойовий загін великої КПРС.

В борні революції, в напруженому труді по відбудові народного господарства змушували, загартувалися сотні тисяч комуністів і комсомольців, вкрили себе невмирущою славою. Їхній приклад наслідують нині мільйони радянських юнаків і дівчат. Щодня, щогодини у вільному творчому труді множать вони славу своїх батьків.

Вільною, щасливою, як ніколи сильною, у великому рівноправному союзі народів СРСР зустрічає Україна своє свято. Це рідна партія на чолі з Ленінін дала щастя українському народові, зробила його господарем нового соціалістичного життя.

Велике свято українського народу співпадає з хвилюючою подією в житті нашого університету — випуском молодих спеціалістів. Комуністична партія, моя мати, яка навчила і виховала своїх дітей, дає змогу випускникам чесно і сумлінно виконувати свій обов'язок перед народом — віддати всі свої сили і здібності справі дальшого зміцнення своєї держави.

Уже відомий завод, де потрібний хімік, школа, яка чекає математика, район або село, де потрібний філолог чи географ. Молодих спеціалістів чекають. Люди говорять, що до них прийде молодь з гарячими, ще не розтраченими силами. Вони вірять в своє молоде покоління, в своє майбутнє.

Будьте ж гідними цієї віри, друзі! Хай запалюють вас героїчні діла комуністів, ветеранів революції, на нові трудові подвиги!

Від Ленінської науки міцніють розум і руки.

Сила партії незмірна, бо народу вона вірна.

(Народні прислів'я)

Ю ВІЛЕЙНУ наукову конференцію, присвячену сорокаріччю утворення Комуністичної партії України, відкриває ректор університету академік С. І. Лебедев.

В короткому вступному слові С. І. Лебедев розповідає про утворення й героїчну боротьбу Комуністичної партії України, натхненником і організатором якої був В. І. Ленін. Промовець зупиняється на тих значних досягненнях в учбовій та науковій роботі, якими зустрічає колектив університету цю знаменну дату.

З великою увагою були вислухані присутніми доповіді, з якими виступили на ювілейній конференції представники кафедри історії Комуністичної партії Радянського Союзу, представники кафедр історичного та філологічного факультетів.

З доповіддю на тему: «Перший з'їзд Комуністичної партії України» виступив кандидат історичних наук, доцент П. І. Воробей. Він докладно зупиняється на виникненні і оформленні під керівництвом В. І. Леніна більшовицьких організацій на Україні. Кандидат історичних наук В. М.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ЧЕРВЕНЬ
30
ПОНЕДІЛОК
1958 року
№ 21 (571)
Ціна 20 коп

СОРОКАРІЧЧЯ УТВОРЕННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Перший з'їзд Комуністичної партії був знаменною подією в житті не тільки КП України, а й усього українського народу, важливим етапом в історії героїчної боротьби українського народу за владу Рад, за торжество соціалізму, за щасливе життя в братній сім'ї радянських народів. Ось чому український народ зустрічає 40-річчя I з'їзду КП України, як велике всенародне свято, в остановці величезного політичного і трудового піднесення. Трудящі нашої квітучої республіки натхненно борються за успішне перетворення в життя історичних рішень XX з'їзду партії, постанов останніх Пленумів ЦК КПРС.

Історія Комуністичної партії України нерозривно зв'язана з історією славної Комуністичної партії Радянського Союзу і є її складовою частиною. Організатором Комуністичної партії України був В. І. Ленін. Більшовицькі організації України виникли на основі робітничого руху, що став одним з могутніх потоків єдиного революційного руху всього російського пролетаріату, який виступив керівником загальнонародної боротьби за повалення царизму і капіталізму в Росії, за перемогу соціалізму. Отже, Комуністична партія України виникла в результаті об'єднання більшовицьких організацій, що діяли на Україні ще з початку XX століття.

Більшовицькі організації України, керовані В. І. Ленінін, пройшли сувору школу революційної боротьби проти царизму і капіталізму, зміцнилися і згуртувалися у вогні трьох революцій. Вони виростили і загартувалися в боротьбі проти численних ворогів марксизму, виховували робітничий клас і всіх трудящих України в дусі дружби народів і пролетарського інтернаціоналізму, згуртовуючи їх під непереможним прапором

рідної Комуністичної партії. Напередодні Великої Жовтневої соціалістичної революції більшовиць-

кої революції на Україні не було крайових, або обласних, об'єднуючих партійних центрів. Діяльність кож-

Будинок в м. Москві, де відбувався I з'їзд КП України.

кі організації України являли собою досить численний бойовий загін великої Комуністичної партії.

До лютневої буржуазно-демокра-

ної більшовицької організації спрямовували безпосередньо ЦК РСДРП(б) і особисто В. І. Ленін.

(Продовження на 2-й стор.)

ЮВІЛЕЙНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Романюк, член кафедри історії КПРС, виступив з доповіддю на тему: «Комуністична партія України— бойовий загін КПРС в боротьбі за пбудову комунізму». Доповідач розкриває велич і красу нашої радянської соціалістичної дійсності. Він підкреслює, що величні успіхи, яких добилася наша республіка за роки радянської влади, є результатом мудрої політики Комуністичної партії Радянського Союзу, результатом величезної організаторської і виховної роботи Комуністичної партії

України, бойового загону КПРС. Завідуючий кафедрою української літератури доц. Г. А. В'язовський виступив з доповіддю «Образ В. І. Леніна в українській літературі». В живій, образній формі доповідач говорить про інтернаціональний характер ленінського вчення, стосовно перемоги соціалістичної революції і шляхів побудови комуністичного суспільства. В прогресивній літературі світу важко знайти письменника, який би не прагнув художньо показати вождя революції у всій його ге-

роїчності і геніальності, простоті і людяності. Приклад в цій відповідальній і потрібній народом роботі подали М. Горький і В. Маяковський. Разом з письменниками братньої російської літератури плідно працюють над створенням образу В. І. Леніна письменники національних соціалістичних республік, зокрема українські радянські митці художнього слова.

Бурхливими оплесками нагороджують присутні виступаючих.

О, НЕ ДАРЕМНО!

О, не даремно, ні, в степах
гули гармати,
І лялалась наша кров,
і падали брати...
О, не даремно, ні, моя
старенька мати
зняла з своїх дітей дукатики
й хрести...
По бруку чіткий крок... де
авто перебої,
веселі ватажки вітають
юнаків...

Неначе дивний сон
в півтемному забої,
що бачив я колись під кайла
спів дзвінкий...
Рядами струнко йдуть баби,
жінки, дівчата,
і дівтора біжить
з захопленням в очах...
І скигнуть, скигнуть ніч
промерзла й кострубата,
розп'ята давно на сонячних
мечах...

О, не даремно, ні, в степах
гули гармати,
і лялалась наша кров,
і падали брати...
О, не даремно, ні, моя
старенька мати
зняла з своїх дітей дукатики
й хрести...

1921 р. В. СОСЮРА.

За велінням серця

Останніми днями трапився такий дуже характерний і показовий факт. ... (Київський) загальноміський комітет партії запропонував усім парторганізаціям виділити частину товаришів і відрядити їх на фронт. Комуністичному союзові робітничої молоді треба було послати на фронт 15 товаришів. Але, коли комітет союзу, скликавши загальні збори, запропонував, щоб охочі поїхати на фронт заявили про це, молоді комуністи наперейми почали виявляти бажання, щоб їх мобілізували. Бажаючих набралось понад 100 чоловік, хоч багатьом не було й 16 років.

Всі 100 юних пролетарів стрункими лавами пішли до загальноміського парткомітету, щоб запропонувати йому свої послуги. Парткомітет відмовився мобілізувати 100 молодих комсомольців, вибравши посеред них тільки 17 старших товаришів.

Газета «Коммунист»,
№ 71, 24.III, 1919 р.

Клятва більшовика

На засіданні партійного комітету Іванівського району Харкова від 12 березня заслухано листа з лікарні від пораненого бандитами комуніста т. Карпенка.

«Дорогі товариші-комуністи Іванівського району! Посилаю вам пакий привіт з лікарні. Товариші, бандитська куля не вбила мене на смерть, і я знову з вами буду вести ту боротьбу, яку вже веду 20 років,— адже комуністи ніколи боягузами не були й не будуть. Товариші, в агонії, в жахливих муках я залишився живим і тепер ще голосніше скажу: «Хай живе Соціалістична революція! Хай живе влада Рад! Хай живуть комуністи-більшовики!»

Збори вирішили послати товариський привіт т. Карпенку.

«КОМУНІСТ»,
орган ЦК КП(б)У.

14 березня, 1919 року.

